

• Wil Korrelboom bij het portret van David en Bob, vrienden van haar dochter.

foto Maurice Nelwan

Het 'mysterie man' in verf gevangen

„Ik denk dat mijn volgende thema 'Haagse boys' wordt”, zegt schilderes Wil Korrelboom (53), toch al niet voorbijgaand aan de heren der schepping op haar huidige expositie bij galerie Zagwijn aan het Spui. Er worden twintig enorme mannenportretten, en één vrouw, in olieverf getoond. Haar eigen zoon, de vrienden van haar dochter, van haarzelf of willekeurige mannen met een boeiende uitstraling, die ze in het Haagse circuitje tegenkomt. De Zwarte Ruiter, Inkt, Schlemmer, het Paard en eethuis Chez-val, Zeebelt, Wil (53), voorloper van de nieuwe generatie vrouwen, kun je er regelmatig aantreffen. Plots kan ze er worden geraakt door de Haagse boys, die haar nu voor ogen staan en dan liefst met hen kenmerkende zaken. „Mijn uitgangspunt is mijn gla-

zenwasser”, vertelt ze. „Zo'n vent met een fraaie kop, een ondernemend type, altijd vrolijk, stoer en straight. Een schitterend model met goede uitstraling”, meent ze, meteen overstappend op Frans Senf, de organisator van de vlooiemarkt. „Ook een prima type, een heel open mens, die goed uit zijn ogen kijkt”.

Wils streven is een schilderend 'chroniqueur' te zijn van de man van vandaag. Je ziet al genoeg portretten van oude kerels, fabrieksdirecteuren met voldoende geld om zich te laten schilderen, meent ze. Voor haar geen arrivés. Nee wat je nú op straat ziet lopen, goeie kerels met een puntgaaf gezicht en houding. Vele jaren later zal hun doorgroefd gezicht misschien een keurig, kunstig geschilderd beeld geven, maar Korrelboom wil ze op dit mo-

ment in al hun kracht vatten in verf.

„Nu hij plezierig is om naar te kijken, en iets uitstraalt. Maar geen macho's”, haast ze zich te zeggen. Ze moet eerst de mens terdege kennen, voor ze hem schildert. Opdat het karakter doortekent in het portret. „Door de kwetsbaarheid, de mate van verlegenheid, die een man soms laat zien, word ik geboeid. Zeg maar, de ongekende kant van de man, ha! Bijna zou ik 'het mysterie man' willen zeggen. Net als wel wordt gezegd dat de vrouw een mysterie is, is de man dat evenzeer. Een stoere jongen, die altijd van zich af schreeuwt en weigert een andere kant te tonen, dat is dus niets. Straalt niets uit”. Haar portretten alsmede 24 gouaches en tekeningen hangen tot 22 februari bij galerie Zagwijn, Spui 235a.